

עת"א 39600-17/10 - אחמד מרואת נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א-17-10-39600 מרואת נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו

אתה אחמד מרואת

העוטר

נגד

המשיבים

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירה מנהלית נגד החלטת הממונה על עבודות השירות מיום 25/9/17, שדחתה את בקשתו של העוטר - המרצה עונש מאסר של שישה חודשים בעבודות שירות החל מיום 17/09/17, לאשר יציאתו לחו"ל לפרק זמן קצר, על מנת להזמין וליבא מכונית ייצור הדרישה לו, לצורך עבודה במפעל אותו הוא מנהל והמעסיק 14 עובדים.

נימוקי הבקשה:

1. העוטר מרצה עונש מאסר של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, שנגמרו עלייו ביום 17/06/08, אותן החל לרצות ביום 17.03/09.
2. העוטר הוא בעליים של מפעל שיש "шиб וlid" ובקייה בתפעול ובנושא מכונות החיתוך במפעל.
3. העוטר רכש ביום 16/11/16, 2 מכונות חיתוך שיובאו מתורכיה, תמורה סך של כ- 284,140 ₪. עם הרכישה ניתנה לו אחריות צרכן למשך שנה.
4. כשהתקבלו המכונות במפעל, התברר, כי מידות המכונה אינן תואמות את מידות שהוזמנו וכן התקנו תקלות טכניות במכונה. לאחר פניות ומוח"מ עם היצרן, נאמר לעוטר, כי עליו הגיע אישית למפעל בעיר "בורסה" שבטורקיה בתוך תקופה שנת האחריות על מנת לבדוק ולאשר את מידות והתאמת המכונה החדשה שתספק לו, בטרם שליחתה לארץ.
5. העוטר טוען, כי מאז מעצרו לחקירה, בשנת 2015, במסגרת התיק הפלילי בו הורשע ונגזר דין, היה

תלי ועומד נגדו צו עיקוב יצאה מן הארץ, וכך קודם לתחלת רצוי עובדות השירות מהארץ.

6. העוטר פנה לממונה בבקשתה שיאפשר לו יצאה לחו"ל, למפעל המיצר. בבקשתו נדחתה, בnimok "לא ניתן לאפשר לעובד שירות פעיל נסעה לחו"ל בתקופת עובדות השירות, עם כל ההתחשבות וההבנה, לא מאשר".

7. העוטר טוען, כי יציאתו לחו"ל חיונית למטרת ולצרכי המפעל המעסיק עשרה עובדים שפרנסתם ופרנסת משפחתם תליה בו; מניעת האפשרות לצאת לחו"ל עלולה לגרום לנזק כספי כבד, לשיתוקו של המפעל ופגיעה אנושה בעסק ובפרנסת העובדים.

8. החוק והתקנות אינם שוללים אפשרות להתריר לאסיר המבצע עובדות שירות יצאה לחו"ל לפרק זמן קצר.

9. העוטר מסכים למתן ערביות ככל שיידרש אף הצע ערבות של שני ערבים.

העוטר צירף לעתירה תצהיר מפורט אליו צורפו מסמכים שונים התומכים בטענותיו בדבר מטרת היוצאה לחו"ל.

מן הנספחים שצורפו עולה שהעוטר פנה בתחילת לבית המשפט הפלילי שגור את דינו, בבקשתה לאשר לו את היציאה לחו"ל. המשיבה, בתשובה לבקשתה, התנגדה בטענה כי על העוטר היה לפנות לממונה על עובדות השירות. בסופה של דבר, בדיון שנערך ביום 16/10/17, ולאחר ששמע העוטר את העורות בית המשפט, חזר בו העוטר מבקשתו שם ואכן פנה לממונה כפי שיעץ לו ב"כ המשיבה.

כתב התשובה

10. המשיבה טעונה, כי על פי סעיף ז' לכללים, עליהם חתום העוטר: "**בתקופת רצוי עובדות השירות לא תתאפשר כל יציאה מהארץ (אלא אם קיימת החלטת בית משפט ...).**"

11. בהתאם לחוק נקבע בנחיי שב"ס, כי עובדי שירות מנועים לצאת לחו"ל, אלא במקרים חריגים ובנסיבות מיוחדות, כגון: מוות קרבא ראשונה/טיפול רפואי דחוף ועוד. בבקשת העוטר איןנה כניסה לאותם מקרים חריגים ואינה מצדיקה מתן אישור יצאה מן הארץ.

12. העוטר לא הרים את הנטול לשכנע למה דוחק הוא צריך לצאת לחו"ל ולא יכול להסתמך על עמיותן; (הכוונה לעובדים האחרים בחברה).

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים, אני סבור כי ההחלטה המנהלית איננה עומדת ב מבחן הביקורת השיפוטית ודינה בטלוות. זאת מושם שמתוכן ההחלטה עולה שהממשלה סבר כי אין זה בסמכותו לאשר יציאה לחו"ל, אלא רק בית המשפט, אותה טעות שלא נטפסה גם ב"כ המשיבה בהפנזה לסעיף 7 לכללים ובצינה הוראת סעיף 7 תואמת את הוראות החוק וכי רק נוהלים הם אלה המאפשרים לממשלה, במקרים מיוחדים ווצאי דופן, לאשר יציאה לחו"ל.

ההחלטה המנהלית

העוורר פנה לממשלה בבקשתו מנהלית להטייר לו לצאת את הארץ לתקופה קצרה.

בתשובה לפניה זו החליט הממשלה ביום 25/9/17 :

"לא ניתן לאשר לעובד שירות פעיל נסעה לחו"ל בתקופת עבודות שירות. עם כל ההתחשבות והבנה לא מאשר".

זו היא ההחלטה המנהלית העומדת כעת ב ביקורת שיפוטית במסגרת העתירה שהוגשה.

הפעלת שיקול דעת מנהלי

רשות מנהלית מוגבלת בהפעלת שיקול דעתה על ידי הוראות הדין המחייבות וההלכות הכלליות של המשפט המנהלי. על הרשות המנהלית חלה החובה לפעול במסגרת סמכותה החוקית.

פעולות בניגוד להוראות הדין, להלכות ולנהלים המחייבים רשות מנהלית בעניין הפעלת שיקול הדעת המנהלי, הן בדרך כלל עילה לפטילת ההחלטה המנהלית (ראה בג"ץ 4422/92 **שלמה עפרן נ' מדינת ישראל**, פ"ד יום 93/12).

כאשר ניתנה סמכות חוקית לרשות מנהלית להפעיל שיקול דעת, היא חייבת להפעיל את שיקול דעתה. קיימ מתחם רחב של אפשרויות אשר כל אחת מהן הינה החלטה סבירה וראויה ובלבד שהיא נמצאת בתחום שיקול הדעת הנינת לרשות המנהלית. הימנע מהפעלת שיקול דעת, אם בכוונת מכoon ואם מחמת טעות, יש בה כדי להצדיק את ביטול ההחלטה.

כמו כן, ההחלטה שאינה מנומקת או שההנמקה איננה נראה כסבירה, גם היא יכולה לביטול ההחלטה המנהלית.

הטעמים לקיומה של חובת ההנמקה הינם על מנת להבטיח אתaicות ההחלטה המתקבלת והעדר השירותיות
עמוד 3

בקבלתה, כמו גם את היכולת להפעיל ביקורת שיפוטית בהקשר לאותה החלטה.

במקרה שלפנינו, טעה הגורם המנהלי בכך שיצא מותו הנטען, לפיה אין זה בסמכותו להפעיל שיקול דעת: "לא ניתן לאשר לעובד שירות פועל נסעה לחו"ל בתוקופת עבודות שירות...".

נראה כי טעות זו נבעה מההסתמכות המוטעית על סעיף ז' ל"כליים והוראות לעובד שירות - תנאי רצוי".

כליים אלה נקבעו מכוח הוראת סעיף 51ח(א) לחוק העונשין. על כללים אלה נדרש כל עובד שירות לחתום בפני הממונה בטרם תחילת ביצוע עבודות השירות.

סעיף 51ח(א) קובע, כי "**עובד שירות יבצע עבודות השירות שהוטלו עליו וכיית לכללים ולהוראות שנקבעו הממונה, רצוי עבודה השירות ומפקח לפי העניין, בכל הקשור עבודות השירות.**".

סעיף ז' לכללים שנקבעו מכוח הוראות סעיף 51ח(א) קובע:

"בתוקופת רצוי עבודה שירות לא תתאפשר יצא הארץ (אלא אם קיימת החלטת בית משפט)...".

כל זה שגוי ועומד בניגוד מפורש לחקיקה ראשית וחוקיקת משנה, כפי שיפורט להלן.

בניגוד לאמור בכללים ובניגוד להחלטה המוטעית של הממונה שהסתמך בהחלטתו על כלל ז', הרי שהחוקיקן **הסמיר מפורשות** את הממונה (ולא את בית המשפט) להחליט בעניין ביטול עיכוב יציאה מן הארץ של עובד שירות, בתוקופת ביצוע עבודות השירות.

סעיף 1.ח.51 לחוק העונשין קובע:

"עובד שירות לא יצא הארץ במהלך תקופת עבודות השירות, אלא באישור הממונה".

החוקיקן העניק, אם כן, לממונה סמכות ושיקול דעת ליתן אישור לעובד שירות לצאת הארץ בתוקופת עבודות שירות לפחות זמן קצר.

משלא הפעיל הממונה את שיקול הדעת שניתן לו, מחמת שטעה וסביר שהוא איננו מוסמך ואין לו שיקול דעת לבטל צו עיכוב יציאה מן הארץ, הרי שדין ההחלטה להתבטל.

מתוך החלטת הממונה ניתן להבין, כי לו לא טעה הממונה בסבירותו שהוא אינו מוסמך להפעיל שיקול דעת, לאמן הנמנע שהוא היה מאשר את היציאה לחו"ל בנסיבות מסוימת מקרה זה; זאת ניתן למדוד מהסיפה של ההחלטה "…עם כל ההתחשבות וההבנה".

מהוראת החוק ברור שישם מקרים בהם יופעל שיקול דעת ויתכנו מקרים שהממונה יאשר יציאה לחו"ל לעובד שירות.

סעיף 10 לתקנות העונשין, (**ניסיאת מאסר בעבודות שירות**) תשע"ב-2011, מסמיך את : הממונה, רכז עבודות השירות או המפקח, לאשר או להורות לעובד שירות להיעדר מעבודות השירות בלבד שעבוד השירות ישלים את שעות ימי היעדרות, בכל אחד מהמקרים המפורטים בחמש החלופות שבסעיף המאפשר שיקול דעת לאשר היעדרות. ארבע מהחלופות הן פרטניות ודוקניות (אבל, שביתה או השבתה, הפסקה זמנית בעבודה מטעם מקום העבודה, ימים בהם היקף העבודה במקום העבודה נמור משש שעות) וכן סעיף סל"י המפורט בס"ק (2):

"משמעות מיוחדת אחרת ובבד שhayudrot לא עלתה על 10 ימים רצופים. התקיימו תנאים מיוחדים המצדיקים הארכת תקופת היעדרות מעבר ל-10 ימים, מתן האישור בסמכות הממונה, ובבד שהתקופה האמורה לא עלתה על 45 ימים."

הנה כי כן, לממונה ניתנה סמכות מכוח הוראת חוק מפורשת וחיקיקת משנה, כאמור. הנהל הפנימי כפוף וחיב להיות תואם את הוראת החוק וחיקיקת המשנה.

נדמה כי ניתן ללמד מה הן אותן "נסיבות מיוחדות" שבהתקיימן יאשר לעובד שירות להיעדר מהעבודה, מעניין דומה הקים לגבי אסירים - מתן חופשה חריגה (שהוא למעשה אישור להיעדרות מהמאסר). **"פרק נ"צ החופשות" 04.40.00**
- חופשות לאסירים, מאפשר לנצלב בתי הסוהר או למפקד המחו"ז, לפי העניין, שיקול דעת לאשר חופשה מטעמים מיוחדים לאסירים, ובכללם אסירים שאינם זמינים להשתלב בסביבה חופשות, ובכלל זה אסירים המשתייכים ל��וצת אסירים, שמסוכנתם ברורה ואף מובהקת, כגון אסירים ביטחוניים - בכפוף לתנאים מסוימים, אסירים עולם שעונשם לא נ��צב, אסירים עולם שעונשם נ��צב, אך טרם החלו חופשה ראשונה וקבוצות אסירים נוספות המנויות בס"ק 1 עד 7 של סעיף ו' לפרק ב' של "פרק נ"צ החופשות".

בפרק ח', סעיף לח' (2) לפרק נ"צ החופשות, ישנה רשימה של 12 תנאים פרטניים שבהתקיימים ניתן לאפשר חופשה חריגה כגון ברית מילה, פידון בן, נישואין, אבל, עלייה לרגל וכו'. בנוסף להם, קיימים סעיף סל"י - ס"ק יג' המאפשר מתן חופשה חריגה, בהתקיים **"נסיבות הומניטריות חריגות ומינוחדות"**.

בית המשפט העליון ברע"ב 3556/15 **פלוני נ. מדינת ישראל**, מפי כב' השופט הנדל, קובע כי המבחן על כל חלקיו - נסיבות, הומניטריות, חריגות ומינוחדות, כולל רק מקרה שמתעורר בבקשת מסוימת אך לא באחרות. במקרה שנדון שם, אישר בית המשפט העליון לאסיר עולם, בטרם נגזר עונשו, יציאה לחופשה חריגה על מנת להשתתף בתחרות אליפות ישראל לנוער שבו נטל בו חלק.

הנה כי כן, גם אם נאמר שמצוות של עו"ש שווה למצותו של אסיר, עיננו הראות, כי גם לאסירים ניתנת האפשרות במקרים חריגים ומיעדים "להיעדר" מבית הסוהר, וזאת מוביל לפגוע בעיקרונו החשוב של השוויון לasadrim.

אמנם במספר פסקי דין דחה בית המשפט העליון עתירה שהוגשה נגד המmono אשר עשה שימוש בשיקול דעתו וסירב לאשר היעדרות מהעבודה לצורכי יציאה לחו"ל, אך במקרים שנדונו שונים מן המקרה שבפנינו.

בבג"ץ 10509/06 **פרידמן ג. שב"ס**, (החלטת כב' השופט גרוניס מיום 07/02/04), נדונה עתירתו של המבקש שהורשע בעבירות מס ונדון לשישה חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות, העוטר פנה למmono לאפשר לו להיעדר מהעבודות למשך **עשרה ימים** למטרת נסעה עסקית לחו"ל. המmono סירב. העתירה נדחתה בnimok שהמשך ניהולם של עסקים בארץ ובחו"ל אינם בא בגדר במקרים בהם יש לאפשר לעובד שירות להפסיק את עבודתו. בג"ץ (סעיף 4 להחלטה) בדוחותה את העתירה, קבע:

"... אכן מطبع הדברים פחותות המגבילות המוטלות על עובד שירות בגין לאסיר רגיל, אולם עודנו אסיר הוא, המרצה את עונשו. אין מקום לאפשר לאסירים, בין אם מרצים הם את עונשם בין כתלי הכלא ובין אם בעבודת שירות, להפסיק את עונשם אך ורק מן הטעם שהtauורם להם צורך ענייני דחווף. אין זו כוונתו של סעיף 10(ב) לתקנות...".

במקרה שבפנינו, שם העוטר דגש בפנייתו על קבלת האישור ליציאה לחו"ל. בבקשתה שהגיע בבקשת העוטר לצאת לשישה ימים, לאחר מכן צמצם את בקשתו במסגרת העתירה ל-72 שעות, ובהמשך, במהלך הדיון בבית המשפט, צמצם העוטר שוב את בקשתו והעמידה על **אישור יציאה לחו"ל ל-48 שעות בלבד**. (ראה פרוטוקול הדיון מיום 17/05/05, עמ' 1 שורה 16).

לאור העובדה, שעבודות השירות כללו, וכך שנקבע במקרה הספציפי של העוטר, מתבצעות חמישה ימים בשבועיים או עד ה', לפחות 7 שעות יומיות (משעה 07.00 עד 14.00), הרי שאישור לעוטר לצאת לחו"ל איננו קרור בהכרח בהפסקת או בהיעדרות מעבודות השירות. שחיי מיום חמישי בשעה 14.00 עד ליום ראשון בשעה 07.00, תקופה זמן זו מספיקה, כנראה, לעוטר כדי לפטור את הבעייה שנוצרה לו, **מבלי להיעדר מהעבודה**. במצב זה, הרצונל של התנגדות לאישור יציאה לחו"ל - משומן החשיבות בביטול עבודות השירות ברצף ולא הפסקה, איננו מתקיים כאן. ניתן לאשר יציאה לחו"ל והזיהה לא תגרום להיעדרות מהעבודה.

בנוסף, יש לציין, כי אמנם הושווה מצותו של עובד שירות לאסיר, אך ההשווואה היא רק לעניינים מסוימים ואין זהות מלאה ומוחלטת בין עובד שירות לבן אסיר. כך למשל האפשריות להיעדרות של עובד שירות מעבודה, כמופורט בתקינה 10 לתקנות העונשין, הן רבות ומגוונות יותר מאשר האפשרויות של אסיר, "להיעדר" מהאסר.

במסגרת השיקולים שבית המשפט שוקל כאשר הוא נדרש לשאלת האם לאפשר לנאם שנגזר דיןו למאסר, לבצע את

המאסר בדרך של עבודות שירות, ישנו משקל חשוב להליך השיקומי. עבודות השירות ניתנות כלל, מתוך שיקול שיקומי. בכך שונה עבודות השירות ממשרר בפועל.

ברע"ב 14/1982 **זולנוב נ. שב"ס**, קבע בית המשפט, כי ביצוע המאסר בדרך של עבודות שירות: "**הוא בבחינת פריבילגיה שיפוטית ואינו מובן מלאין, הוא נגזר לאחר בדיקת התامة בעקבות החלטה שיפוטית ועל דרכו הכלל-למען תכילת שיקומית, אך לעיתים גם בנסיבות חריגות אחרות...**".

וברע"ב 15/2056 **אליאור אומזgin נ. שב"ס**, (החלטת כב' השופט הנדל), נקבע כי ביצוע עבודות השירות הינה "**פריבילגיה המאזנת בין הצורך להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לבין הרצון לשיער בשיקומו, בנסיבות מתאימות**".

במסגרת שיקולי השיקום ישנה חשיבות גם לשיקול כלכלי במובן זה שיש להשתדל להימנע مجرימת מצב בו יעמוד האסיר בפני שוקת שבורה מבחינה כלכלית, כיוון שהדבר נוגד באופן מהותי את השיקום יכול לפגוע בהליך השיקום באופן אנוש.

העותר הינו בעליים של עסק - מפעל שיש, (шиб וlid), המפעיק 14 עובדים המפרנסים משפחות.

המפעל רכש 2 מכונות חיתוך שיש מטורכיה תמורת סך של 283,000 ₪ עם אחריות יצור למשך שנה לתקינות המכונה. התברר כי המכונות לא תקינות, התגלו תקלות טכניות. לאחר מ"מ ארוך הסכים המפעל לספק למפעל מכונות חדשות ובלבד שהעוטר הגיע בתוך תקופה שנת האחריות לטורכיה, יבדוק את התאמת המכונות החדשות ואף ינסה אותן בטרם יסופקו לו, וזאת על מנת למנוע טענות בעtid לגבי תקינות והאמתות המכונות. תקופה האחריות מסתיימת לפני שהעוטר יבצע את עבודות השירות על כן, הוא לא יכול להמתין ולדוחות את הנסעה עד לאחר שיסיים את עבודות השירות.

נגד העוטר היה תלוי ועומד צו עיקוב יציאה מן הארץ מאז נעצר לחקירה במסגרת ההליך הפלילי בשנת 2015. במהלך כל תקופה ניהול משפטו לא יכול היה לצאת מן הארץ, משום שהוא היה תלויה ועומד כנגד צו עיקוב היציאה מן הארץ.

במקורותינו ידועה ההלכה כי חל איסור מלאכה ביום חול המועד. אולם, במקרה של הפסק ממון רב התירו חכמים. מכאן ניתן למוד שעיתים הפסק כלכלי ממשי יכול להצדיק חריגה משורת הדין והקלה באיסור.

אישור היציאה לחו"ל איננו קרור בהכרח בהיעדרות מעבודות השירות ועל כן אין הצדקה ובכל מקרה לא נומך סירוב להיעתר לבקשה.

במסגרת העבודה השיפוטית הזדמן לי לדון בעשרות עתירות שענין עובדי שירות. לא זכור לי מקרה אחד בו סיים עובד שירות שענינו נדון בהקשר זהה או אחר בבית משפט, שבייעץ את עבודות השירות בדיק וברצף ולא כל היעדרות. לעיתים נמשכו עבודות השירות שבועות וחודשים ארוכים אחרי המועד בו אמרורים היו להסתיים.

הגשה של הממונה, כפי שמצופה ממנו, היא לאפשר לעובדי השירות להשלים את עבודתם למורות היעדריות כאלה ואחרות, כל זאת ברוח הנקיה של בית המשפט העליון בדברי השופט הנדל, בرع"ב 4124/17 **חמיס טועמה נ. שב"ס**, החלטה מיום 02/07/17:

"הדבר לא ייחשב כתגלית אם אומר כי לא פעם ישנה נטייה של הממונה, ואף שבית המשפט, להעניק לאסיר שלא מלא אחר הוראות ותנאי עבודה השירות הזדמנות נוספת להמשיך לרצות את עונש המאסר בדרך זו ולא במתיקן הכליאה. ההיגיון בגישה זו טמון בכך שמילכתייה בית המשפט סבר שהדרך הרואי לרצות את עונש המאסר בפועל היא בעבודות שירות, ולאחר מכן שהורשע נמצא כשר למסגרת זו, אין להרשותו למסלול הקשה יותר של מאסר מאחריו סורג ובריח, כמובן אין בכך כדי לסתור את המסקנה כי בעבודות השירות אין "תכנית בכקשתק" ודוקא על נאשם שזכה לרצות את עונש מאסרו בדרך קלה יותר, לעשות כל ממש למלא אחר כל הוראות הממונה".

העוטר מתיצב באופן סדיר לביצוע עבודות השירות, מאז החל, לא נטען כי הופר כלל או תנאי כלשהו. הוא מבצע את המוטל עליו, כאמור.

על כן, משום שעבודות השירות ניתנות משיקולי שיקום, יש בהחלט מקום לשקל בקשה בnimok של "הפסד יצוא דוף ונזק כלכלי ואחר", כמפורט בבקשתו.

sicomo של דבר, הממונה טעה כסביר שני לו אפשרות להפעיל שיקול דעת להרשות יציאה לחו"ל במקרים המתאימים ועל כן הוא נמנע מהפעיל את שיקול דעתו. זאת, למרות "**כל ההתחשבות וההבנה**" לניביות המפורטות בבקשתו.

על כן, אני מורה על ביטול ההחלטה המנהלית.

כמו כן, אני קובע שהוראות סעיף ז' לכללים והוראות לעבוד שירות - תנאי רצוי, שנקבעו מכוח סעיף 51.ח(א) לחוק העונשין, אין להן תוקף בהיותן נוגדות את הוראות החוק והתקנות. טוב יעשה הגורם הממונה על קביעת הכללים והתקנות אם ישנה את סעיף ז' באופן שיהा תואם את הוראות החוק. בכללים צריכה להיות הוראה מפורשת שלಮונה שיש קובל דעת לאשר יציאה לחו"ל, וזאת בהתאם לתנאים כמפורט בסעיף 10 לתקנות. עובד שירות החותם ומתחייב לעבוד לפי הכללים צריך שייה מודע לזכותו זו.

הממונה יפעיל את שיקול דעתו להתריר את יציאתו של העוטר לחו"ל, וזאת כאשר היציאה לחו"ל היא לתקופה שלא תגרום להיעדרות מהעבודה ולו ליום אחד, וזאת בכפוף לערכיוות לפי שיקול דעת הממונה.

גם אם הדבר יהא כרוך בהיעדרות של עד 48 שעות, הרי לאור הנسبות, כפי שפורטו, היה מקום לאשר לעוטר יציאה

להיעדרות של יום אחד מהעבודה, בשל הנסיבות המינוחדות והיחודיות של מקרה זה.

לביקשת ב"כ המשיב, אני מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה ל - 14 ימים.

המצוירות תמציא העתק פסק הדין לצדים.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשע"ח, 13 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.